

Catalunya endins

Xerrada de Fèlix Carrasqué

L'AUTOGESTIO QUE VOL LA CNT

«Els sindicats i les collectivitzacions, en són pilars fonamentals»

Organitzat pel Circuit d'Intercanvi Cultural (C.I.C.) es va celebrar al Centre Pàrroquial d'Horta un col·loqui entorn al tema de l'autogestió a càrrec de Fèlix Carrasqué.

L'autogestió va ser presentada com una alternativa organitzada a tots els nivells, per la creació d'una societat nova on la manca de jerarquies i el respecte a l'home són les premisses principals. Per l'obtenció d'aquesta societat es van considerar pilars fonamentals, els sindicats i les co-lectivitzacions.

Fèlix Carrasqué va viure diverses experiències dintre de diverses organitzacions com amb el món del treball. Destaquem del col·loqui alguns aspectes il·lustratius sobre el tema.

Ens podria explicar el funcionament de les escoles autogestionades?

—Durant els anys 35 i 36 van existir diferents escoles autogestionades. Concretament jo estava relacionat amb una situada al carrer Vallespir on els alumnes i els mestres formaven un sol grup completament identificat on el mestre no era un ésser superior, sinó que tots

cooperaven en la discussió i l'elaboració dels temes.

Quins aspectes destacaria dintre de les collectivitzacions agràries o d'un altre tipus, on vostè va viure?

—Es interessant de destacar el fet de que nosaltres combinàvem les hores de treball necessàries per a viure amb una dedicació de la resta del temps a l'estudi.

Parts positives i negatives de l'autogestió.

—Jo no en veig cap de negativa. L'autogestió és participar en igualtat de condicions. Quan això es practica tot és positiu.

Quines organitzacions reivindicaven, avui dia, aquest concepte de l'autogestió?

—Hi han molts moviments, però sense coordinar, dispersos. A tota Europa existeixen col·lectivitzats, en la seva majoria per joves, però encara que tenen esperit crític els hi manca experiència. Per això entenc que un sindicat com la C.N.T., pot orientar a la joventut i donar-li un camí que faci de l'autogestió no un horitzó romàntic, sino una realitat pràctica.

M. ALZUETA-A. RUBIO

Avui comencen

BADALONA: VUIT JORNADES DE CULTURA CATALANA

Avui diumenge començaran a Badalona les primeres «Jornades de Cultura Catalana» amb la representació teatral «Zoo ó l'assassí filantròpic» pel grup de teatre «S'estira i s'arrossa». De fet aquesta serà la primera iniciativa de pes que organitza el Congrés després de la seva presentació pública a la ciutat.

Les Jornades de Cultura Catalana, estan pensades per les entitats organitzadores —hi han 36 entitats badalonines adherides al Congrés en aquests moments—, com a unes jornades de participació popular i d'afirmació de la cultura i la personalitat popular i d'afirmació de la cultura i la personalitat catalana, que convergiran el diumenge dia 30 en una gran festa popular en el parc de Can Solei (oficialment «Parque Felipe

Antoja»), que durarà pràcticament tot el dia, i en la que hi està prevista la participació d'en Joan Isaac, Ramón Muntaner, Xavier Ribalta, Marina Rossell, i altres grups musicals, i pel matí està prevista la presència dels Castellers de Vilafranca del Penedès, jocs pels nois, sardanes, etc. Pot dir-se que estan col·laborant activament en la preparació de les jornades les diferents entitats i moviments culturals i juvenils de Badalo-

Setmanari d'informació comarcal

“EL MARESME” A PUNT DE RESSUSCITAR

La revista, de caire independent i obert, va ser suspesa l'octubre de 1970, després d'haver publicat quaranta números

SETMANARI D'INFORMACIO

10 de Juliol 1970 - N.º 37 - Any II

preu: 8 ptes.

Capçalera de la revista

Mataró i el Maresme tot tenen la possibilitat de tornar a comptar amb un mitjà d'informació independent. Efectivament: l'Editorial del Maresme — editora del clausurat setmanari «El Maresme» — ha estat inscrita per segona vegada en el Registre Oficial d'Empreses Periodístiques.

«El Maresme» — publicació bilingüe — va sortir per primera vegada a les darreries de l'any 1969, i després de l'edició de 40 números, a l'octubre de 1970 va haver d'ésser suspesa la seva publicació per ordre del Ministeri d'Informació i Turisme a causa de suposades irregularitats administratives, en concret, en les dades d'inscripció. Al mateix temps, l'«Editorial del Maresme, S.A.» era donada de baixa al R.O.E.P. Contra aquesta mesura es va elevar recurs al Consell de Ministres, essent desestimat. Al setembre de 1974 es va tornar a sol·licitar l'inscripció al Registre

Oficial, sol·licitud que va ésser denegada per la Direcció General de Registres Jurídics de la Premsa. Posteriorment — novembre del mateix any — es va recórrer contra aquesta denegació davant del Ministeri, qui va fallar favorablement a l'editorial en considerar que l'anterior organisme no havia actuat dins el camp de la seva competència. Finalment, al gener d'enguany es va completar l'expedient per a aconseguir la reinscripció al registre.

«El Maresme» havia estat, a l'any 1969, el resultat de l'unió de persones de diversa procedència social i significació política per tal de comptar amb una premsa independent i oberta a totes les manifestacions socials de la comarca, dins del que era possible en aquella època. Primerament va estar dirigit per Joaquim Saltor i Castellsaguer, i després per Antoni Franco i Estadella. La seva curta vida va ésser suficient per a què rebés sancions de l'Administració en forma de segregament del número 36, sols quatre números abans de la seva obligada clausura.

UNA PUBLICACIÓ SERIOSA

Jaume Guillaumet, a «La nova premsa catalana», es refereix a «El Maresme» dient que «anà desplegant una xarxa de corresponsals a totes les viles de la comarca, la problemàtica de la qual en tots els aspectes tractava amb seriositat i profunditat. Havia rebut alguna sanció abans de la suspensió i el comentari sobre temes polítics de l'Estat espanyol, com la mort de treballadors a Granada, i sobre

la mateixa ciutat havien provocat molta indignació en els medis polítics oficials de la ciutat». El mateix Guillaumet diu també al seu llibre que la comarca «va veure frustrada amb la mort violenta d'«El Maresme» la possibilitat d'un veritable setmanari d'informació comarcal, potser el primer a Catalunya començada amb passos segurs a prendre aquest caràcter».

E. SALA

PAÍS

EL PSAN, COMUNISTA?

Fa dos dies erem els primers en fer-nos ressé de les importants diferències de criteri a l'interior del PSAN. Ara podem explicar quines són les qüestions debatudes. Segons sembla, hi ha una tendència que hom sospita majoritària i especialment arrelada al País Valencià, partidària d'assumir plenament el marxisme-leninisme, dictadura del proletariat inclosa, constituint doncs un partit comunista dels Països Catalans. Una segona tendència, representada per Joan Armet i la resta de la direcció del PSAN, voldria continuar si la no la com fins ara.

Encara hi hauria una tercera corrent de militants quasi decidits a deixar el PSAN, per a incorporar-se a C.S.C. o al PSUC. Finalment, hauria un altre tema molt de discussió, que no hem pogut confirmar pas: continuar a Comissions Obreres o crear un sindicat del tot pròxim al PSAN.

DIA A DIA

PARLAR DE NOSALTRES

Quan jo era criatura — i ja fa dies — m'ensenyaven que parlar gaire d'un mateix era senyal de mala educació. De gran, se m'havia acudit més d'una vegada pensar que potser els catalans, en aquest aspecte, deuríem ser molt ben educats. De fet, erem terriblement reservats, exageradament gelosos de la nostra intimitat. Salvant unes poques excepcions, hi ha ben pocs llibres de records a la literatura del segle passat. Quan Xènius va descobrir l'existència del petit volum que Riera va titular «Diari» — i que era, breu i tot, un diari de debó — el fet el va impressionar tant, que en una glossa el va qualificar d'un «Amiel català»; no cal dir com era excessiva la comparació amb el grafómen suís.

Ben mirat, va ser una llàstima. Fa més d'un segle que passen a la nostra terra moltes coses ben dig-

nes de ser recordades. I si no queden escrits i publicats de diaris dels que hi intervenen i les memòries dels qui ho vivien, els historiadors tenen, després, molta més feina, i molts aspectes de la realitat resulten definitivament esborrats, amb les explicacions, que sap si essencials, que haurien donat dels fets. I no parlo ja dels epistolaris. N'han aparegut alguns, i ens fan molt servei. Però en manquen molts d'altres. Aquests dies he sabut que és ja força avançada la preparació del de Carles Riba. I n'he tingut molta alegria. En la seva obra — i deixant de banda el que se'n pugui traslluir en les poemes — hi ha ben poques pàgines que em facin visible la seva vida. Les cartes podrien fer present a les generacions noves tot un aspecte de Riba que quedaria oblidat quan ja no hi serem els qui el vam conèixer.

MAURICI SERRAHIMA

na. En l'aspecte econòmic els organitzadors esperen que l'Ajuntament — al qui se li demanarà la seva adhesió al Congrés —, aporti el seu ajut.

El mateix dia 30, esta prevista la presentació de les activitats pròpies del Congrés a Badalona en l'actualitat, en els àmbits de recerca, teatre, premsa, ensenyament, història i d'altres.

LES «JORNADES», UNA A UNA

Dia 16. L'obra «Zoo o l'assassí filantròpic» a les 6 de la tarda al Casino.

Dia 19. tambe al Casino, a les 10 de la nit, l'Antoni Alvarez Solís parlarà d'«Humor i ruptura».

Dia 21 a les 10 al Cercle Catòlic, Agustí de Semir, Pere Portabella, Josep Benet parlaràn de «l'Estatut del 32».

Dia 22, al Museu Municipal, hi haurà una projecció de curtmetratges catalans.

Dia 23, al Pallollé de Sant Josep, a les 7, recital de Francesc Pi de la Serra.

Dia 26, al Cercle Catòlic, recital de la Coral Gàrmina.

Dia 28, al Cercle, muntatge poètic-musical de Celdoni Fonoll.

Dia 30, des de les onze, la gran festa popular a Can Solei.

La Unió Democràtica de Catalunya i el seu temps

Hilari Raguer

el llibre més important aparegut fins ara sobre la República i la guerra civil a Catalunya

un llibre escrit amb el rigor d'una tesi doctoral, però a l'abast de tothom, amb capítols de gran interès sobre els orígens de la guerra civil, el 19 de juliol a Barcelona, la repressió durant la guerra, les diverses actituds dels catòlics enfront de la República i de l'alcament militar, els intents de restablir oficialment el culte a Catalunya a partir de 1937, etc.

biblioteca Abat Oliba/7, amb il·lustracions

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

Distribució: L'Arc de Berà - Centre Distrib. d'Educació Catalana

C/Carreer de Sobranya, 4 Tel. 318 67 86 Barcelona 2

REPUBLICA A ABAT OLIBA

GUARDERIA - PARVULARIO CANIGÓ

Niños desde 2 meses a 6 años Abierto de 7'30 a 20'30

Terraza soleada todo el año Personal especializado Ambiente familiar Media pensión Técnicas de expresión Lengua materna en todos los niveles

Información: Diputación 412 Tel. 2455933

A.J.